

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt 1. juni 2016 af Østre Landsrets 20. afdeling
(landsdommerne Tine Vuust, B. Tegldal og Anders Martin Jensen (kst.)).

20. afd. nr. B-1115-15:

Ligebehandlingsnævnet som mandatar for

Part 1

(advokatfuldmægtig Lise Reuss Muff, prøve)

mod

Part A ApS

(advokat Lise Lauridsen)

Københavns Byrets dom af 12. februar 2015 (BS 45C-2393/2014) er med Østre Landsrets anketilladelse af 28. september 2015 anket af Ligebehandlingsnævnet som mandatar for **Part 1** med påstand som for byretten om, at indstævnte, **Part A ApS**, dømmes til at betale **Part 1** 300.000 kr. med procesrente fra 19. februar 2013.

Part A ApS har påstået stadfæstelse.

Supplerende sagsfremstilling

Part 1 blev ansat som vurderingschef og ejendomsmægler hos **Part A ApS** (herefter **Part A ApS**) med virkning fra den 1. juli 2011. Af hans ansættelseskontrakt

fremgår blandt andet, at han har ret til frihed uden lønafkorting i den faste løn på mindre-årige børns 1. og 2. sygedag.

Den 3. maj 2012 kl. 06.44 sendte **Part 1** sålydende mail til **Vidne 1** :

”Godmorgen **Vidne 1**,

Jeg kommer desværre heller ikke i dag, da baby stadig er syg. Jeg beklager, og skal som du ved nok passe forretningen herfra så godt som muligt under omstændighederne.

Jeg har en besigtigelse på **Adresse 6** kl. 14:30, som jeg forsøger at ombooke. Hører du ikke noget er den ombooket.

Vi tales.”

Få minutter senere besvarede **Vidne 1** mailen således:

*** Part 1**
”*****.

det kan umuligt blive ved med at været mit problem. Jeg er ikke tilfreds med at du ikke har fundet en ordning for dagen hvis dit barn er sygt. Det hr du hft hele dagen igår til at finde ud af.

Må jeg foreslå du finden en løsning med det samme og kommer på arbejde. Jeg er ved at drukne i arbejde her.”

Hertil svarede **Part 1**, at han ikke havde andre pasningsmuligheder, og at han ville arbejde hjemmefra i det omfang, det ville være muligt. Efter at have spurgt om **Part 1** så ikke kom og fået det bekræftet, skrev **Vidne 1** endnu en mail, hvori han meddelte blandt andet: ”Det er jeg ikke tilfreds med – og det vil jeg komme tilbage om”.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaringer af **Part 1** og **Vidne 1**.

Part 1 har forklaret blandt andet, at det var hans indtryk, at samarbejdet med **Vidne 1** generelt gik fint og ikke gav ikke anledning til påtaler eller påbud. Han fik derimod flere gange ros af **Vidne 1**. Han kan ikke huske, at **Vidne 1** gjorde ham opmærksom på, at han ikke i tilstrækkeligt omfang deltog i det forefaldende administrative arbejde. Han oprettede selv sager og har aldrig afvist at udføre forefaldende arbejde. Der var i øvrigt ikke var meget administrativt arbejde, og **Vidne 1** udførte det overvejende selv, fordi han var inde i det og hurtig til det. Han kan have undslået sig her og nu på

grund af andre opgaver, for eksempel hvis han var på vej ud af huset til en besigtigelse, men i så fald altid efter aftale med **Vidne 1**. Tingene kunne hurtigt køre op i en spids på grund af **Vidne 1's** reaktioner, men det skete ikke mere end en håndfuld gange.

To mæglere kunne godt arbejde på den samme sag, og den, der først lukkede sagen med en aftale, blev godskrevet salæret. Det var nødvendigt at koordinere, når der var forskellige lejere inde i billedet. Liggetiderne for mange af **Part A ApS'** lejermål var for lange, hvilket blandt andet kunne skyldes lave markedsføringsbudgetter og udlejerens krav om en høj husleje. Han brugte ikke udtrykket "usælgelig" under fredagsmødet i august 2012, men kan godt have sagt "uudlejelig", da de drøftede, hvad de kunne gøre for at få gang i sagerne og realisere salærene.

Forud for episoden, der endte med klagen i e-mail den 2. december 2011 fra direktør **Vidne 2** fra **Virksomhed 3**, havde han ikke haft kontakt med **Vidne 2**, men kun med udlejningschef **Person 2**. Da den pågældende lejeaftale skulle lukkes, opstod der en misforståelse, som det fremgår af e-mailen. **Vidne 1** sagde, at han skulle ringe til **Vidne 2** og rede trådene ud, hvilket han gjorde 20 minutter senere. Efterfølgende fortsatte hans samarbejde med **Vidne 2** og **Person 2** helt uproblematisk. Oplysningen om, at han derefter ikke måtte beskæftige sig med opgaver for **Virksomhed 3**, er således ikke korrekt.

Instruksen fra **Virksomhed 1** og selskabets direktør **Vidne 3** var, at **Part A ApS** skulle fremvise lejermålene, men **Vidne 3** ønskede at møde den ny lejer personligt og var med til at koncipere lejekontrakten. **Vidne 3's** klage i e-mail af 7. november 2012 kom som et chok for ham.

Såvel **Virksomhed 3** som **Virksomhed 1** var store og vigtige kunder for **Vidne 1's** forretning.

Han foretog sig intet illoyalt i forhold til udlejer eller **Part A ApS** i forbindelse med den situation, der gav anledning til **Vidne 1's** e-mail af 25. august 2012 om eventuelt a meta-salær til **Person 1**.

Han kender ikke nærmere til et lejermål på **Adresse 4**, som omtalt af **Vidne 1** i byretten.

Det gav ikke anledning til reaktion fra **Vidne 1**, da han fortalte ham om den kommende familieførøgelse. Han havde ikke sygefravær af betydning om noget overhovedet, men det var ubehageligt at ringe og fortælle **Vidne 1** om fravær på grund af barnets sygdom, fordi **Vidne 1** reagerede voldsomt. Det var i øvrigt helt sædvanligt, at han arbejdede hjemmefra, navnlig ved at besvare kundehenvendelser telefonisk eller pr. e-mail. **Vidne 1** reagerede ikke voldsomt på planlagt fravær som for eksempel ferie.

Vidne 1 har forklaret blandt andet, at der altid har arbejdet tre ejendomsmæglere inklusiv ham selv i **Part A ApS**.

Han overhørte **Part 1's** telefonsamtale med kunden om lejemålet på **Adresse 4**. Det gik helt galt for **Part 1** og endte med, at kunden opsagde samarbejdet med **Part A ApS** på grund af **Part 1's** dårlige attitude og service.

Virksomhed 3 og **Virksomhed 1** står for en meget stor del af **Part A ApS'** omsætning.

Han og **Part 1** talte om klagerne fra **Vidne 2** og **Vidne 3** hen over bordet på kontoret, og **Part 1** vidste godt, at de pågældende ikke var tilfredse. **Part 1** blev også hen over bordet gjort opmærksom på hans utilfredshed i øvrigt og forstod, at han mente det, selvom der ikke blev givet skriftlige advarsler. **Part 1's** omsætning burde med hans erfaring have været større, end tilfældet var. Han udarbejdede det ny stillingsopslag allerede i november 2011, fordi han ville undersøge markedet og allerede på det tidspunkt kunne mærke, hvor det bar hen med **Part 1**. Efter e-mailen den 2. december 2011 fra **Vidne 2** fordelte han dennes sager til andre end **Part 1**. Det udelukkede ikke, at **Part 1** havde med enkelte af sagerne at gøre, hvis det var nødvendigt på grund af særlige omstændigheder, hvilket ikke anledning til flere klager fra **Vidne 2**. Henvendelserne fra **Vidne 3** om **Part 1** fortsatte indtil foråret eller sommeren 2012. Han kunne dog ikke tage **Part 1** af alle sagerne, men tog hensyn til henvendelserne og talte med **Part 1** om dem.

Hans utilfredshed i e-mailen af 25. august 2012 om **Person 1's** a meta-salær skyldtes, at **Part 1** i forvejen selv havde kontaktet udlejer og blandet spørgsmålene om salær og lejekontraktens uopsigelighed sammen.

Part 1 havde ikke meget fravær heller ikke på grund af sit barns sygdom. Han er helt sikker på, at han udtrykte glæde over for **Part 1**, da han hørte om fædreorloven, og at han ikke var nervøs for flere sygedage. Han ved som alenefar, hvordan man skal håndtere børns sygedage, og opfatter juraen på den måde, at forælderen skal gøre noget for at løse problemet uden fravær. **Part 1's** fædreorlov på 14 dage var ikke noget problem, fordi han kunne tage højde for den i forvejen. Han er enig i, at han reagerede voldsomt i e-mailen den 3. maj 2012, men det var en travl dag, der allerede var planlagt.

Part 1 skabte i flere tilfælde en dårlig stemning på kontoret. Han deltog ikke i tilstrækkeligt omfang i det administrative arbejde, omtalte ved en lejlighed sagerne som ”usælgelige” og tilkendegav over for den anden ansatte ejendomsmægler, **Person 4**, at det var i orden at gå før kontorets lukketid kl. 17, hvis man ikke holdt frokostpause, selvom det var en særordning, der kun gjaldt for **Part 1** på grund af hans familieforhold.

Han varslede mundtligt opsigelsen over for **Part 1** præcis 14 dage i forvejen, hvorefter hans daværende advokat skrev opsigelsen. **Part 1** og **Person 4** blev opsagt med få dages mellemrum.

Procedure

Parterne har for landsretten gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Part A ApS har til støtte for, at **Part 1's** rentekrav i givet fald skal reduceres, jf. rettelovens § 3, stk. 5, yderligere henvist til, at **Part 1's** manglende rettidige anke har medført en forlængelse af en ellers sædvanlig sagsbehandlingstid ved landsretten.

Ligebehandlingsnævnet har hertil gjort gældende, at sagen blev indbragt for domstolene i rimelig tid efter, det stod klart, at **Part A ApS** ikke ville efterleve nævnets afgørelse.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det påhviler **Part A ApS** at bevise, at afskedigelsen af **Part 1** hverken helt eller delvist var begrundet i hans afholdelse af fædreorlov, jf. ligebehandlingslovens § 16, stk. 4.

Opsigelsen er dateret den 27. september 2012 få dage før, **Part 1** skulle påbegynde sin fædreorlov. Den angav ingen begrundelse, og det lægges efter bevisførelsen til grund, at **Part 1** ikke forud for opsigelsen havde modtaget advarsler i anledning af sit arbejde.

På denne baggrund finder landsretten, at **Part A ApS** ikke har løftet den bevisbyrde, der påhviler selskabet, og derfor skal betale godtgørelse til **Part 1** .

Godtgørelsen fastsættes til 200.000 kr. svarende til 6 måneders løn.

Der foreligger ikke særlige forhold, jf. rentelovens § 3, stk. 5, der kan begrunde, at **Part 1's** krav på godtgørelse skal forrentes fra et tidspunkt senere end den 19. februar 2013, hvor sagen blev indbragt for Ligebehandlingsnævnet

Part A ApS skal betale sagsomkostninger for begge retter til Ligebehandlingsnævnet som mandatar for **Part 1** med i alt 70.200 kr. Beløbet omfatter 10.200 kr. til retsafgift i forhold til det vundne beløb og 60.000 kr. til udgifter til advokatbistand inkl. moms. Ved fastsættelsen af beløbet til dækning af udgifterne til advokatbistand er der ud over det vundne beløbs størrelse taget hensyn til sagens omfang, varighed og betydning.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Part A ApS skal betale 200.000 kr. med procesrente fra den 19. februar 2013 til **Part 1** .

I sagsomkostninger for begge retter skal **Part A ApS** betale 70.200 kr. til Ligebehandlingsnævnet som mandatar for **Part 1** .

Det idømte skal betales inden 14 dage efter denne doms afsigelse.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.